

z pohrebov

cesta po prasknutí

hnisavo žiarivá

pradie prilepená na podnebí

skúmaš ju jazykom

načieraš v pamäti

zanášaš do máp

presné polohy ruín

toto je odkaz neveriaceho pilota B

1

vačšinou to začína tak že otvoríš pivo
že klesneš do vydratého fotela
zívneš a prepneš na inú
planétu

hlava pripravená prijímať
to čo nakoniec s fanfárkami a veľkou pompou

nepríde

môže sa to začať v ľubovolné ráno
s rukou medzi stehnami

!tvoj najkrajší moment dňa tak si to uži alebo zdochni!

a niekedy sa stane
že sa rozsypeš v kŕči
v miske so sušeným ovocím

podstatné však je
že to má sexi náchych a slušný spád

2

už niekoľko mesiacov fajčím marsky
presne od chvíle čo som sa rozhodol s tým prestat'

sympatický obal kvalitné vnútro 2,45 no nekúp

ten komár

ktorý sa do mňa každé ráno púšťa
ked' ešte v polospánku hlásim:
marsky a dva pätnásťminútové je presný opak

občas ma pred ním v stánku zachránia ranné reprízy repete

a občas ma zachránia
ranné reprízy vtipnejší vyhráva

a často sú to reprízy v ktorých sa ukáže

že v tomto
momente

to už fakticky nedám

3 odkaz neveriaceho pilota lekcia B hovorí:

že v tomto momente to už fakticky nedáš
že už dva mesiace fajčíš marsky sympathetic obal
kvalitné vnútro 2,45e

že boh musí byť riadny čurák alebo neexistuje
ked' stvoril komáre
že už ma prestáva baviť písat' tieto sračky

odkaz neveriaceho pilota lekcia b hovorí
že ked' sa narodíš si živý

že ked' zomrieš si mŕtvy

že v tomto momente si len tak zívneš
klesneš do vydratého fotela

a prepneš

na inú planétu

len na chvíľu som ju zazrel

pred tým ako šofér prudko pribrzdil

čierna

sedela v tieni pri ceste a smiala sa mi do očí

a smiala sa prorokom
ked' spoza jedlí videla
prichádzať boha
tohto kraja

nadobro mŕtveho

potom sa mi do zápästí zarezali putá
a v priekope zostalo ležať niečo plyšové

ja som sa nesmial

šofér zapol majáky a skočil na plyn

to sa ešte okolo vznášali

mraky
malých
ihličiek

odchádzanie

hoci ti silný úder nalomil lebku
ucítil si ho
len ako farebný dotyk

štekot smrečín a vlakov
unavených nekončiacim
odchádzaním

postavy dobíjajúce kľúčové dierky

kým prišiel druhý
stihol si dokonca rozlepiť tmu
zdvihnúť ruky k neznámej tvári a urobiť z dlaní

provizórny kryt

potom trhať!

odhodiť ľarchu a počúvať stony
a kroky značkujúce schodisko behom dolu

preč od miest v ktorých si sa zvlčil

Peter Štefanovič
Mama
a tata